

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 30 kwietnia 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *E. Wyzner*

1111

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 września 1999 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 3 Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r., został złożony dnia 12 czerwca 1997 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, jako depozytariuszowi, dokument ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską wymienionej powyżej konwencji. Zgodnie z artykułem 18 ustęp 1 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 10 września 1997 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 18 ustęp 1 wymienionej konwencji weszła ona w życie dnia 10 września 1997 r.

2. Następujące państwa stały się stronami wymienionej konwencji poprzez złożenie dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, w podanych niżej datach:

Albania	4 października 1991 r.
Armenia	21 lutego 1997 r.
Austria	27 lipca 1994 r.
Bułgaria	12 maja 1995 r.
Chorwacja	8 lipca 1996 r.
Dania ¹⁾	14 marca 1997 r.
Finlandia	10 sierpnia 1995 r.
Grecja	24 lutego 1998 r.
Hiszpania	10 września 1992 r.
Kanada	13 maja 1998 r.
Liechtenstein	9 lipca 1998 r.

Luksemburg	29 sierpnia 1995 r.
Niderlandy ²⁾	28 lutego 1995 r.
Norwegia	23 czerwca 1993 r.
Mołdowa	4 stycznia 1994 r.
Szwajcaria	16 września 1996 r.
Szwecja	24 stycznia 1992 r.
Węgry	11 lipca 1997 r.
Włochy	19 stycznia 1995 r.
Wspólnota Europejska	24 czerwca 1997 r.
Zjednoczone Królestwo	
Wielkiej Brytanii	
i Irlandii Północnej ³⁾	10 października 1997 r.

3. Równocześnie podaje się do wiadomości, że podczas podpisania konwencji, jak również podczas składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, zostały złożone przez następujące państwa podane poniżej oświadczenia i zastrzeżenia:

AUSTRIA

Oświadczenie:

„Republika Austrii oświadcza zgodnie z artykułem 15 ustęp 2 konwencji, że przyjmuje obydwa sposoby rozstrzygnięcia sporów wymienione w tym ustępie jako

¹⁾ Z zastrzeżeniem decyzji co do stosowania konwencji w stosunku do Wysp Owczych i Grenlandii.

²⁾ Dla Królestwa w Europie.

³⁾ W imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, obszaru administracyjnego Jersey, Guernsey, Wyspy Man i Gibraltaru.

obowiązujące w stosunku do każdej ze Stron przyjmujących zobowiązanie dotyczące jednego lub obydwu tych sposobów rozstrzygnięcia sporów.”

BULGARIA

Oświadczenie:

„Republika Bułgarska oświadcza, że w przypadku sporu nie rozstrzygniętego zgodnie z ustępem 1 artykułu 15 przyjmuje obydwie następujące sposoby rozstrzygnięcia sporów jako obowiązujące w stosunku do każdej ze Stron przyjmujących to samo zobowiązanie:

- a) przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości;
- b) arbitraż zgodnie z procedurą określoną w załączniku VII.”

KANADA

Zastrzeżenie:

„W stopniu, w jakim w kanadyjskim systemie konstytucyjnym jurysdykcja prawna w odniesieniu do oceny środowiska jest podzielona między prowincje i rząd federalny, Rząd Kanady ratyfikując niniejszą konwencję składa zastrzeżenie w odniesieniu do proponowanych działań (określonych w niniejszej konwencji), które wykraczają poza federalną jurysdykcję prawną stosowaną w odniesieniu do oceny środowiska.”

LIECHTENSTEIN

Oświadczenie dotyczące artykułu 15(2):

„Księstwo Liechtenstein oświadcza zgodnie z artykułem 15 ustęp 2 konwencji, że przyjmuje obydwie sposoby rozstrzygnięcia sporów wymienionych w tym ustępie jako obowiązujące w stosunku do każdej ze Stron przyjmujących zobowiązanie dotyczące jednego lub obydwu tych sposobów rozstrzygnięcia sporów.”

NIDERLANDY

Oświadczenie:

„Królestwo Niderlandów oświadcza zgodnie z ustępem 2 artykułu 15 (przedmiotowej konwencji), że przyjmuje obydwie sposoby rozstrzygnięcia sporów wymienione w tym ustępie jako obowiązujące w stosunku do każdej ze Stron przyjmujących jeden lub obydwie te sposoby rozstrzygnięcia sporów.”

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

Oświadczenie złożone przy podpisaniu i potwierdzone przy ratyfikacji:

„Przyjmuje się, że państwa członkowskie Wspólnoty, w ich wzajemnych stosunkach, będą stosować konwencję zgodnie z wewnętrznymi zasadami Wspólnoty, włączając w to Traktat EUROATOM, oraz zgodnie z od-

powiedniami poprawkami wprowadzonymi do tych zasad.”

„Wspólnota Europejska uznaje, że jeżeli poinformowanie opinii publicznej Strony pochodzenia następuje, gdy dostępna jest dokumentacja oceny oddziaływania na środowisko, Strona narażona musi zostać poinformowana przez Stronę pochodzenia co najmniej w tym samym czasie.”

„Wspólnota uznaje, że konwencja przewiduje, iż każda Strona musi zapewnić, na swoim terytorium, by opinia publiczna otrzymała dokumentację oceny oddziaływania na środowisko, była w niej informowana oraz by jej spostrzeżenia były gromadzone.”

Oświadczenie złożone przy zatwierdzeniu:

„W dziedzinie objętej przez Konwencję z Espoo ma zastosowanie Dyrektywa Rady nr 83/337/EEC z dnia 27 czerwca 1985 r. stanowiąca załącznik do niniejszego oświadczenia. Dyrektywa ta umożliwi Wspólnocie wypełnienie większości z obowiązków wynikających z Konwencji z Espoo. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wykonanie tych obowiązków wynikających z Konwencji z Espoo, które nie są obecnie przewidziane w prawie wspólnotowym, a w szczególności w Dyrektywie nr 85/337/EEC. Wspólnota podkreśla, że Dyrektywa nr 85/337/EEC nie obejmuje stosowania Konwencji z Espoo między Wspólnotą, z jednej strony, a państwami nie będącymi stronami Konwencji z Espoo, z drugiej strony. Wspólnota poinformuje depozytariusza o każdej przyszłej zmianie Dyrektywy nr 85/337/EEC.

Wynika z tego, że Wspólnota, w granicach wskazanych powyżej, posiada kompetencje do podejmowania wiążących zobowiązań w swoim własnym imieniu z państwami nie będącymi członkami Wspólnoty, a które są Umawiającymi się Stronami Konwencji z Espoo.”

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

Oświadczenie złożone przy podpisaniu:

„Zjednoczone Królestwo uznaje Konwencję za niekompletną. W załączniku I do konwencji wymienia się produkcję węglowodorów na morzu pełnym. Zjednoczone Królestwo uznaje, iż nie ma powodu do wyłączenia z załącznika I produkcji węglowodorów na lądzie i dlatego zamierza dążyć do wprowadzenia w niedługim czasie poprawki do Konwencji w celu uzupełnienia tego braku.”

4. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami wymienionej powyżej Konwencji, można uzyskać w Departamencie Traktatowo-Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Ananicz